

Ledamöter i Strålsäkerhetsmyndighetens (SSM) vetenskapliga råd från 2014 och t v:

Doktor Eric van Rongen, Health Council of the Netherlands, Nederländerna

Professor Martin Röösli, University of Basel, Schweiz

Doktor Emilie van Deventer, World Health Organization, Schweiz

Doktor Anke Huss, Universiteit Utrecht, Nederländerna

Doktor Lars Klæboe, Strålevernet, Norge

Doktor Heidi Danker-Hopfe, Charité-Universitätsmedizin, Tyskland

Doktor Maria Scarfi, Institute for electromagnetic Sensing of Environment, Italien

Professor Clemens Dasenbrock, Fraunhofer Institute for Toxicology and Experimental Medicine, Hannover

Följande är exempel på vissa rådgivares koppling till industrin, WHO och ICNIRP:

Martin Röösli, docent i epidemiologi vid Swiss Tropical Health Institute, sitter i styrelsen för ett mobilindustrifinansierat institut i Schweiz. Han får forskningsfinansiering från mobilindustrin, bland annat fått för en undersökning om hjärntumörrisker för barn som använder mobiltelefoner. Undersökningen manipulerades och forskarnas slutsats var att inga risker observerats, vilket motsades av de förhöjda risker för hjärntumör som genomgående redovisades i tabellerna.

Emilie van Deventer, ingenjör och ansvarig för frågan om hälsorisker med mobilstrålning och elektromagnetiska fält på WHO (WHO EMF Project). Projektet delfinansierades upp till hälften under många år med pengar från el- och mobilindustrin (GSM Association och Mobile Manufacturers Forum). Pengarna slussades mellan 1995 och 2007 till WHO via ett sjukhus i Australien. Van Deventer rekryterades år 2000 till WHO av Michael Repacholi, som hade startat den industrivänliga organisationen ICNIRP som rekommenderat de skyhöga och otillräckliga gränsvärdena för mobilstrålning. Michael Repacholi genomförde från WHO en världsomfattande PR-kampanj för att marknadsföra ICNIRP:s gränsvärden och beskedet att inga hälsorisker visats.

Eric van Rongen, biolog från Health Council of the Netherlands, medlem i ICNIRP och medarbetare åt Emilie van Deventer och Michael Repacholi i WHO-projektet på WHO sedan 2002, som alltså finansierats till närmare hälften av industrin under många år.

Maria Rosaria Scarfi är bl a rådgivare i ICNIRP.

Clemens Dasenbrock, medlem i flera av ICNIRPS projektgrupper.

SSM tillsatte år 2002 ett vetenskapligt råd lett av professor Anders Ahlbom från Karolinska Institutet. Under ett decennium fram till 2011 hade Ahlbom monopol på att leda expertutredningar i Sverige om den för telekomindustrin mycket känsliga frågan om mobilerna och mobilmasterna innebar en hälsorisk. Ahlboms forskarkollega Maria Feychting var den ständiga sekreteraren i samtliga rapporter som år efter år avfärdade riskerna. 2011 lämnade Ahlbom SSM:s expertgrupp efter att det framkommit att han underlåtit att redovisa att han satt i styrelsen för sin brors lobbyingsfirma, Gunnar Ahlbom AB, med fokus på EU-lobbying för telekomindustrin. Ahlbom petades därför från den viktiga cancerriskbedömningen vid IARC 2011 (WHO). Brodern Gunnar Ahlbom var under många år lobbyist för TeliaSonera i Bryssel, samtidigt som Anders ledde "oberoende expertutredningar" åt såväl EU som Sverige. Anders Ahlbom har dessutom varit medlem i ICNIRP sedan 1996 vilket KI:s etiska råd år 2008 ansåg kunde utgöra jäv. Kollegan Maria Feychting var också medlem i ICNIRP liksom en majoritet av de övriga experterna i gruppen under Ahlboms ledning. Båda har också fått stora forskningsanslag från mobilindustrin med vilka de förhandlar direkt och därefter ber Vinnova ordna en "brandvägg", för syns skull.

Sedan den 1 mars 2012 är Leif Moberg ordförande för rådet och Lars Mjönes är sekreterare.

Lars Mjönes var tidigare talesman för SSM i denna sak, när det gällde kontakter med allmänhet, media och kommuner.

Nuvarande talesman hos SSM, Torsten Augustsson, med en bakgrund som patentingenjör inom Ericsson, fortsätter med att föra ut lögnen om strålningens ofarlighet, helt i ICNIRP:s anda (allt för att inte störa industrin).

Kalle Hellberg  
Vd Maxicom AB